

га Исусъ са упръ до очите имъ, и рече: споредъ вѣратъ вы, да ви бѣде исцѣленіе, и тосъ часъ имъ са отвориха очите. А Исусъ имъ рече: пазете да не разѣмѣй това никой, а тѣ като излѣзнаха, прославиха го по сичкатъ онаа земля.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Тѣмъ два слѣпцы чѣвали отъ хората, чи христосъ прави голѣмы чѣдеса, повѣрвали чи той е месіа, за когото пишаха пророците, за тѣмъ отидоха на онзи пѣтъ отъ дѣто щѣше да мине Исусъ, и като устѣтили чи минѣва, начнали да выкатъ съ голѣмъ гласъ: Исусе сыне давидовъ помилвай ны, исцѣри нашите очи да видиме и нѣ този свѣтъ. Нарекли го Исусъ като богъ, а сынъ давидовъ като челоуѣкъ. И пакъ нарекли го сынъ давидовъ: защото богъ бѣше рекалъ, чи христосъ ще са роди отъ давидовото племе, (сой или корень) както са роди отъ свѣтаа дѣва маріа, коато бѣше отъ племето давидово. И тѣмъ христосъ като имъ отвори очите, тѣ го познаха и го почитаха като богъ. Видите ли какъ христосъ не исцѣри слѣпите на пѣте, но чакъ да влѣзнатъ въ къщи, само да не рекатъ завистливите евреи, чи прави това на пѣте, за да го хвалатъ челоуѣците. И като влезли въ тѣзи къщи, коато была на єдного вѣрнаго челоуѣка, попиталъ ги Исусъ и рекалъ: вѣрвате ли чи мога да ви отворе очите? Не христосъ чи не знаалъ тѣхнатъ вѣръ, но питалъ ги, за да подкани съ това дръгите на вѣра: защото христосъ не правеше чѣдеса само за болните, но по много за да гледатъ дръгите и да повѣрватъ. И тѣ като рекоха вѣрваме господи, познали го чи той е истинный богъ, за тѣмъ и полѣчили исцѣленіе: защото, който иска съ вѣръ сичко полѣчава, като тѣзи слѣпцы, които исцѣри христовата всесилна рѣка като а упръ до очите имъ. Тѣмъ е голѣмо укореніе на Евреите, защото слѣпите по гласа познали Христа, а Евреите гледали съ очите си толко чѣдеса, и пакъ не го познали. Понеже зависта бѣше имъ заслѣпила разѣма, за тѣмъ и христосъ да не подигне тѣхнатъ завистъ по много, рече на слѣпите да не казватъ никомѣ това чѣдо, и да не го хвалѣтъ челоуѣците. Съ това христосъ учи насъ, да бѣгаме отъ челоуѣческитъ славы, а не сами да искаме да ны хвалѣтъ хората. Но слѣпите като благодарни за своето исцѣленіе, не покрили неговото добро, но проповѣдали го на сичките хора. Тѣмъ е за насъ єдинъ примѣръ, който ны учи, кога направиме нѣкомъ добринъ, да не искаме хвалъ и славу, а кога полѣчиме отъ дръгиго нѣкомъ добринъ, да не мълчине, нити да крѣеме нашего благодѣтеля, но явно да го проповѣдаваме като тѣзи слѣпцы, които христосъ исцѣри съ своатъ власть: защото и прооро-